

लातूर २०१२ : वेध गीत : लोकल ते ग्लोबल

इवलं इवलं रोप, लई उंच वाढलंय मोप ॥१॥

रोपाचे झाले झाड, फांदीला फुटे डहाळी

पानांनी सजली काया, ती राजस नवी नव्हाळी

हिरव्या गर्दीतून डोकावत, मस्त फुलांच्या रांगा

फुलगुच्छांच्या टोकावर, रसदार फळांच्या जागा ॥१॥

सातसमुद्रापल्याडहून विहरत, आला पक्षी प्रवासी

झाडाच्या शेंड्यावर बसुनी, गपशप करतो खासी

येशील का त्या नव्या जगातच, सोडून इथली जागा

तिथेच होईल मोल तुझे, किंमत मग कितीही मागा ॥२॥

झाड म्हणे मी उंच वाढलो, इथल्या मातीवरती

इथले पाणी, प्रकाश इथला, खोल मुळांची नाती

फळाफुलांचे वैभव माझे, इथे बालके खाती

सावलीतला थंड विसावा, सानथोरही घेती ॥३॥

पराग-केसर देतो तुजला, परदेशात वहाया

रुजतील तेथे आणि डवरतील, देतील फळ अन् छाया

होतील तिथले, तरी न विसरतील ह्या मातीची माया

सत्त्वच माझे मी पाठवले, सर्व जगाला द्याया ॥४॥

इवलं इवलं रोप, लई उंच वाढलंय मोप